

liggende tre Mars Gjennemsnit medføre en Fordel for Statskassen af 111,000 Kr. Endelig kommer den tredie Bestemmelse, nemlig om Nedsættelse af Tolden paa raffineret Sukker. Derfor denne nedsættes til 12½ Ore, vil det i Hensyn til Gjennemsnitsberegningen medføre et Tab for Statskassen af omtrent 13,000 Kr. om Aaret, og hvis den nedsættes til 11½ Ore, vil det altsaa medføre Tab af 26,000 Kr. om Aaret. Under alle Omstændigheder vil der altsaa blive en Fordel, efter som Fordelen ved, at Begunstigelsen af Muskovadosukkrene falder bort, opveier det Tab, Statskassen vil lide ved de to andre Nedsættelser. Jeg anser det ikke for helbigt, at vi igjen faae Afstillelsen mellem de to Positioner af pulveriseret Sukker fra 15—19 og fra 9—15 ophævet, men Ulemperne derved ere ikke saa store, at jeg skulde have Noget imod, at hele Loven saldt bort, dersom Regjeringen ikke vil komme de Anskuelser, som jeg og mine Meningsfæller nære, væsentligt imøde. Jeg maa, som jeg allerede har bemærket, lægge afsjærende Vægt paa, at vi ikke af Hensyn til Vestindien fastholde en Bestemmelse med Hensyn til Muskovadosukker, som vi ikke anse for rigtig for vort eget Bedkommende, samt at der ialtfald sker væsentlig Nedsættelse i Tolden for raffineret Sukker. Den ærede Ordfører bemærkede — hvad jeg dog ikke kan undlade at fremhæve — at vi maa vedtage Forlængelsen for Begunstigelsen af Muskovadosukkere i Hensyn til Ministerens bestemte Udsagn om, at det vilde være sidste Gang, der blev Tale derom. Dette fremgaar dog ikke ganske af den høitærede Ministers Skrivelse til Udvalget, thi der antydes der, at han mulig vil komme til yderligere at begjære en Forlængelse, dersom ikke Reformen med Fællessukkerkogerierne i Vestindien skulde blive gennemført. Jeg skal imidlertid ikke lægge stor Vægt derpaa, thi jeg haaber, at Ministeren ikke oftere vil være istand til at begjære en Forlængelse af denne Lov, idet jeg nemlig haaber, at det denne Gang vil lykkes at lade Begunstigelsen af Muskovadosukkeret gaa i sin Grav.

Frederiksen: Jeg er i Meget enig med det ærede Medlem, som nu talte, men desuagtet kan jeg ikke bifalde hans Forslag. Jeg nærer ligesom han ikke Tvivl om, at de Resultater, som i sin Tid ere meddelte os af den særlige Sukkertoldkommission angaaende Muskovadosukkere, ikke ere rigtige. Jeg finder ligesom han, at det neppe er ganske rigtigt ved Tolden at ville gaa ud fra Verdien af Sukkrene, men at det vil være rettere at gaa til Sukkerindholdet, saaledes som vi i det Hele gjøre det. Men desuagtet, og hvormeget jeg end i og for sig, naar vi stode fuldstændig fri og uhindrede af ethvert Hensyn, kunde gaa med til helt at hæve den Afstillelse, vi nu have opstillet mellem Muskovadosukkere og andre Sukkere, saa finder jeg det dog i Dieblicket aldeles urigtigt at

følge det ærede Medlem. Resultatet af at gjøre dette har det ærede Medlem jo selv i Slutningen af sit Foredrag antydet at være dette, at vi slet ikke faae nogen Lov ud; men jeg skal da henvise til det stærke Eftertryk, som det ærede Medlem selv lagde paa den anden Del af denne lille Lov, saaledes som den nu foreligger fra Udvalget, nemlig den overordentlig vigtige Del deraf, som gaar ud paa at faae Tolden paa raffineret Sukker nedsat. Jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Medhold i, at her er et af de stærkeste Punkter i vor Toldbeskyttelse, et Punkt, hvor vi møde Indflydelser fra meget indflydelsesrige Steder og af meget forskjellig Art, og som utvivlsomt ogsaa gjøre sig gjældende i det andet Thing, hvor de vedkommende Interesser finde kraftige Talsmænd. Jeg giver endvidere det ærede Medlem Medhold i, at Regjeringen — det gjælder baade tidligere Finantsministre og den nuværende — vel ogsaa her har viist sig villig til at nedsætte Beskyttelsen, men at den dog har været nok saa mild mod Sukkerinteresserne som mod andre. Men netop naar jeg med det ærede Medlem lægger Vægt paa snarlig at komme til en Nedsættelse af Tolden paa raffineret Sukker, en Nedsættelse, der ikke skader, men snarere gavner Statskassen og utvivlsomt er i Befolkningens aabnbare Interesse, kan jeg ikke Andet end fraraade, at man følger det ærede Medlem i hele hans Forslag. Jeg vil spørge, om Nogen, der lægger Mærke til Regjeringens Holdning i dette Spørgsmaal og til de Anskuelser, der have gjort sig gjældende og vel endnu gjøre sig gjældende i det andet Thing, kan nære mindste Tvivl om, at Resultatet af at følge det ærede Medlem er, at der slet ikke kommer nogen Lov ud. Naar vi altsaa lægge Vægt paa snarest muligt at opnaa det mest Mulige i hele denne Sag, saa er der ikke Tvivl om, at vi ikke bør følge det ærede Medlem hverken i hans Forslag om Muskovadosukkere, selv om vi finde Forslaget rigtigt i og for sig, og heller ikke i hans Nedsættelse af Tolden paa raffineret Sukker; det kan allerede være vanskeligt nok at komme ned til de 12 Ore. Flertallet har dog troet at burde forsøge dette; men at komme videre end dertil i dette Dieblit kan der slet ikke være Spørgsmaal om. Jeg skal ikke tale om, at det dog ogsaa altid er noget tvivlsomt, om man ikke burde tage det omtalte Hensyn til Vestindien, idet Forholdene der netop i Dieblicket ere noget sværende. Vi kunne lettere der borttage Beskyttelsen, naar vi, som vi formodentlig gjøre, gennemføre den anden Lov, der for Tiden ligger for Folkethinget, og i ethvert Tilfælde er der jo her kun Tale om et Mar. Jeg skal slutte med at sige, at det Hensyn, som jeg saa ofte gjør gjældende, at man bør søge at tilstræbe et praktisk Resultat, har været saa helbigt at vinde Flertal derne Gang i Udvalget, og jeg kan kun anbefale at følge dette Flertal.